

PODKARPACKI KURATOR OŚWIATY
ul. Grunwaldzka 15
35-959 Rzeszów

Rzeszów, 14 października 2019 r.

Szanowni Państwo!

Dyrektorzy, Nauczyciele, Pracownicy Oświaty!

Z okazji świętowanego Dnia Edukacji Narodowej podkreślamy zwykle istotne znaczenie, wpływ i rolę Nauczycieli w kształtowaniu i wychowaniu młodego pokolenia. Właśnie ten aspekt naszej pracy wybrzmiewa najczęściej w niewątpliwie ważnych słowach, wśród których misja, powołanie i poświęcenie wysuwają się na plan pierwszy. Ten sposób postrzegania zawodu jako służby zawdzięczmy bez wątpienia Sokratesowi – jednemu z największych filozofów starożytności, określanemu również mianem najbardziej wpływowego nauczyciela w całej europejskiej historii. W świecie pełnym wiedzy pozornej i powierzchownej, ignorantów wyprowadzał ze stanu błogiej pewności i intelektualnego lenistwa, a fascynował ateńską młodzież, która przychodziła do niego, po prawdziwą mądrość. Mądrością Sokratesa była, tylko i aż, świadomość własnej niewiedzy, ale młodych pociągała przede wszystkim autentyczność Nauczyciela, czytelność i spójność myśli z życiem.

Misja, powołanie, poświęcenie...

XXI wiek, upływający pod znakiem cyfryzacji i rewolucji technologicznych, poddaje czasem w wątpliwość znaczenie naszej nauczycielskiej służby. Gdy z ławek szkolnych spogląda na nas pokolenie Google'a, pojawiają się głosy nawołujące do zmiany staromodnej narracji na bardziej przystającą do nowoczesnych realiów. Pułapek myślowych jest wiele, ale zdecydowanie więcej mocnych filarów, które, począwszy od starożytności, podtrzymują przez wieki etos tego zawodu. Więcej niż wątpliwości, biografii wspańiałych współczesnych nauczycieli, jak: Hanna Chrzanowska, Urszula Ledóchowska, Anna Jenke czy Natalia Tułasiewicz, którzy na trwałym fundamencie budowali historię swojego życia i pracy, prowadzącej także do świętości.

Ponad dwa tysiące lat po Sokratesie codziennie, razem z naszymi Uczniami, stajemy w tym samym miejscu, aby poszukiwać, w mniej lub bardziej nowoczesnej szkole, odpowiedzi na najważniejsze pytanie - o istotę mądrego, dobrego życia. Z tej racji, że jesteśmy tu nieco dłużej, i z własnej woli wybraliśmy rolę przewodników w ich dorastaniu, wyznaczamy azymut, mamy

być przyjaciółmi, wiernymi towarzyszami i sprzymierzeńcami w młodzieńczej walce¹. Spełnienie tej tak ważnej roli wymaga od nas czytelności, budowania zaufania, dawania poczucia bezpieczeństwa i życia spójnego z głoszonymi poglądami. Młodzi przecież nadal nas potrzebują, *poszukują wzorców, które byłyby dla nich punktem odniesienia. Oczekują też odpowiedzi na wiele zasadniczych pytań, jakie nurtują ich umysły i serca, a nade wszystko domagają się [...] przykładu życia.*

Życzę wszystkim Państwu, aby czasy w których żyjemy, skłaniały nas do budowania sensu działania w jakościowo odmiennych warunkach, do podejmowania nowych wyzwań i odkrywania na nowo piękna powołania do wypełniania wielkiego dzieła, jakim jest współkształtowanie młodego człowieka, wprowadzanie go w świat wiedzy i wartości, by jak mawiał Sokrates: „*ani o ciało, ani o pieniądze nie troszczył jeden z drugim przede wszystkim, ani tak bardzo, jak o duszę, aby była jak najlepsza[...]*”²

Podkarpacki Kurator Oświaty

Małgorzata Rauch

¹ Jan Paweł II [w] Przemówienie do katechetów, nauczycieli i wychowawców, Włocławek 6 czerwca 1991r.

² Platon, Obrona Sokratesa, opr. W. Witwicki